

Durmuş Hocaoğlu

Doğalgaz Zamları ÜLke Ekonomisi ve Aileler İçin “Yıkım”a Dönüştü: I

Yeniçağ, “Analiz”., 28 Kasım 2008, Cuma., s.
“Analiz” Sıra No: 716; 2008-107; Kasım-10

YENIAĞ

NOT: Bu yazının *Yeniçağ*’ın matbû metnindeki başlığı, kısaltılarak “Doğalgaz Zamları
“Yıkım”a Dönüştü: I” şeklinde yayınlamıştır — D.H.

Türkiye Kamu-Sen İstanbul İl Başkanı Sayın M. Hanefi Bostan, mahallî seçimlerin elinin kulağında olduğu bir dönemde, Hükûmet’in, kendisinden gayet emîn bir şekilde insanların bu kış mevsiminde gündelik hayatlarını başka birçok şeyden çok daha fazla ve çok daha derinden, yıkıcı bir şekilde etkileyecek olan doğalgaz konusunda almış olduğu pervasız zam kararı hakkında dikkat çekici bir bildiri yayınladı. Bugün ve bir sonraki yazımda, Sayın Bostan’ın “**Doğalgaz Zamları ÜLke Ekonomisi ve Aileler İçin “Yıkım”a Dönüştü**” başlıklı ve her cümlesini değerli bulduğum bu bildirisini, *Yeniçağ* okuyucusuna daha fazla ulaşmasına katkıda bulunmak maksadıyla, kısaltmadan takdîm edecek ve yorumu sizlere bırakacağım.

Söz Sn. Hanefi Bostan’da:

Artık kapımızı çalmış bulunan kış mevsimi ile birlikte yakıt masrafları da her ailenin bir numaralı sorunu olmaya başladı. Nitekim, özellikle son aylarda doğalgaza yapılan aşırı zamlar, yakıt masraflarını tam anlamıyla bir kâbusa dönüştürmüş bulunmaktadır.

Bilhassa kamu çalışanlarının yıllık %5-10 civarında zamlarla haklarını gaspeden Hükûmet’in, elektrige ve doğalgaza yapmış olduğu ve %85’i bulan zamlar bu kesimde tam bir darbe tesiri yaratmıştır. Vaziyet o hale gelmiş bulunmaktadır ki, insanlarımızın büyük bir çoğunluğu, bu soğuk günlerde kaloriferini mümkün olduğunca en alt ısı seviyesinde yakmakta, evlerinin içinde kat kat kazak giyerek soğuktan korunmaya çalışmakta ve soğuk algnlığı tehlikesine açık bulunmaktadırlar. Diğer yandan okullarımızın da büyük çoğunluğunda da kaloriferler ya aynı şekilde en düşük sıcaklıkta yakılmakta veya hiç yakılmamakta, buzdolabı gibi sınıflarda ders yapan öğrencilerimiz bir yandan hastalık tehdidi altında bulunurken diğer yandan ise ders başarıları düşmektedir.

Bunun yanında, doğalgaza aşırı bağımlılık sonucu enerji bakımından alternatifsiz bırakılan ölkemiz ekonomisi de özellikle bu ekonomik kriz döneminde millî bir felâket halini almaya başlamış bulunmaktadır.

Doğalgaz Bağımlılığı

Türkiye'nin çektiği sıkıntının kökeninde, enerji kaynakları konusunda yapılmış olan, bilinçsiz, yanlış, kötü ve ülkemizi tehdit eden tercihler yatmaktadır. Bu kötü tercihler, çok kısaca özetlemek gerekirse, “**stratejik enerji kaynağı olarak yurt dışına aşırı bağımlılık**” şeklinde ifade edilebilir. Bilhassa **Mavi Akım** projesi ile başlayarak devam eden yurt dışından doğalgaz alımı ve bu doğalgazın çok hızlı bir şekilde bir numaralı temel enerji girdisi haline getirilmesi, ülkemizin belini bükmüştür. Nitekim, Türkiye artık bir doğalgaz bağımlısı ülke haline gelmiş/getirilmiş bulunmaktadır.

Makina Mühendisleri Odası'nın yapmış olduğu araştırma sonuçlarına göre, Türkiye, günümüzde, konutlardaki ısınmadan, sanayi tesisleri ve elektrik üretimine kadar pek çok alanda doğalgaza aşırı derecede bağımlı bulunmaktadır.

Buna göre, doğalgaz tüketimi yaz aylarında günlük ortalama 80 milyon metreküp, kış aylarında ise 140 milyon metreküp civarında gerçekleşmektedir.

Hidroelektrik santrallerinin dörtte üçünü, linyitle çalışan santrallerinin ise üçte ikisini kullanmayan Türkiye, ülke genelinde toplam enerji üretiminin yarısına yakını, doğalgaz tesislerini kurmuş olduğu bölgelerdeki konutlarda ise yüzde seksene varan bölümünü doğalgaza bağımlı hale getirmiştir.

Doğalgaz santralleri ile elde edilen elektrik enerjisi, ülke genelindeki elektrik üretiminin %45'ine ulaşmış bulunmaktadır ki bu rakam, bir doğalgaz ülkesi olan Rusya'dan bile daha yüksek bir oran teşkil etmektedir.

“Mavi Akım” mı “Mavi Yıkım” mı?

Türkiye'de doğalgazın kitlesel yaygınlıkta kullanımının başlangıcını oluşturan **Mavi Akım** projesi artık bir “**Mavi Yıkım**”a dönüşmüş bulunmaktadır. Bu yıkımın sebebi gayet basittir: Türkiye'nin doğalgaz alımı için anlaşma yapmış olduğu iki ülke Rusya ve İran'dır ve bu iki ülke de, arada herhangi bir şekilde bir anlaşmazlık olduğu veya tek yanlı olarak anlaşma hükümlerine riayet edilmediği takdirde Türkiye'nin güç yetirip hakkını alabilmesi mümkün olmayan ülkelerdir ve bu bakımdan, Türkiye'nin yapmış olduğu anlaşmalar da pek fazla kıymet taşımakta sayılamaz.

Nitekim, gerek Rusya ve gerekse de İran bu konuda sık-sık pürüz çıkarmakta; tek yanlı olarak ya gaz akışını kısmakta ya da fiyatlara astronomik zamlar yapmaktadırlar ve bu konuda Türkiye'nin elinden de hiçbirşey gelmemektedir.

Evlerde ısınmadan mutfığa, banyoya; sanayide elektrik enerjisi üretimine varıncaya kadar bütün alanları etkisi altına alan bu vahim durum, maalesef, Mavi Akım projesini bu milletin başına saran eski iktidarlardan sonra, altı yılını doldurmuş bulunan AKP iktidarı tarafından da devam ettirilmiş ve öyle görünüyor ki devam ettirilecektir de.

